

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Ndt/29/2017
Identifikačné číslo spisu: 3508010410
Dátum vydania rozhodnutia: 24. januára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3508010410.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2018 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného T. U. R., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. Zák., o návrhu obžalovaného T. U. R. na odňatie a prikázanie veci inému súdu v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec obžalovaného T. U. R. vedená na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/286/2008, a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2Nto/6/2017, sa týmto súdom n e o d n í m a .

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „okresný súd“) je pod sp. zn. 2T 286/2008, vedené trestné konanie proti obžalovanému T. U. R., na ktorého prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podala dňa 6. novembra 2008 obžalobu pre skutok právne posúdený ako zločin znásilnenia podľa ust. § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Obžalovaný v písomnom podaní zo dňa 27. decembra 2016 i vo svojom vyjadrení na hlavnom pojednávaní dňa 24. novembra 2016 vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a tiež voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trenčíne, ktorú odôvodnil tým, že ohľadom jeho osoby je vedené konanie na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom na ochranu osobnosti, o ktorej ešte nebolo rozhodnuté. Okrem toho v teraz prejednávanej trestnej veci sú proti jeho osobe sfaľované dôkazy, na čo on označený súd upozorňoval, no napriek tomu Okresný súd Nové Mesto nad Váhom nezákonne rozhodoval o jeho slobode. Keďže väčšina poškodených je v príbuzenskom pomere s policajtmí pracujúcimi na OR PZ Nové Mesto nad Váhom, ako aj s JUDr. Ivanom Pavlovičom, prejednávajúcim jeho trestnú vec na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T 298/2008, z týchto skutočností vyplýva, že Okresný súd Nové Mesto nad Váhom a ani Krajský súd v Trenčíne by v jeho veci nerozhodli spravodlivo. Obžalovaný tvrdí, že prísediaci, pán U., vo veci 2T 286/2008, je rodinným príslušníkom poškodenej v uvedenom trestnom konaní. Obžalovaný je presvedčený o zaujatosti všetkých sudcov vyššie uvedeného okresného a krajského súdu. Vzhľadom na uvedené žiadal o odňatie a prikázanie veci v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. K návrhu obžalovaného sa vyjadrili sudcovia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. JUDr. Ivan Pavlovič uviedol, že sa

necíti byť zaujatý, obžalovaného pozná len z úradnej činnosti v iných trestných veciach ako zákonný sudca. Žiadny iný vzťah nemá ani k stranám ani k veci samotnej. Rovnako JUDr. Andrej Stachovič uviedol, že sa vo veci necíti byť zaujatý, obžalovaného pozná len z úradnej činnosti. Ostatní sudcovia sa vyjadrili, že sa necítia byť zaujatí, obžalovaného nepoznajú, nemajú vzťah k veci ani k stranám konania. K návrhu obžalovaného sa vyjadril Q. U., ktorý uviedol, že nie je pravdou, že by bol rodinný príslušník poškodenej, neviažu ho k tejto osobe ani žiadne iné vzťahy. Prvý aj posledný krát mal možnosť túto osobu vidieť i počuť pri pojednávaní ako prísediaci senátu v predmetnom konaní pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom. Okresný súd Nové mesto nad Váhom predložil vec na vyjadrenie sudcom Krajského súdu v Trenčíne. Všetci sudcovia okrem JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD., ktorý sa necíti byť vo veci zaujatý, avšak obžalovaného pozná z úradnej činnosti, uviedli, že vo veci sa necítia byť zaujatí, obžalovaného nepoznajú a nemajú žiaden vzťah k prejednávanej veci. Krajský súd v Trenčíne, ktorý vedie predmetnú vec pod sp. zn. 2Nto 6/2017, predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie návrh obžalovaného na odňatie a prikázanie veci v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr. por. spoločne so spisovým materiálom. Po predložení veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu obžalovaného na odňatie veci Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom a Krajskému súdu v Trenčíne, Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. ako aj predložený spisový materiál a dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci konajúcemu súdu a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa. Podľa ust. § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa úvodom musel vysporiadať s otázkou príslušnosti na konanie v danej veci. Z ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. V predmetnej veci z obsahu podania a vyjadrenia obžalovaného vyplýva, že obžalovaný žiada odňať vec Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom a prikázať vec inému súdu toho istého druhu a stupňa mimo obvod Krajského súdu v Trenčíne. Uvedené jednoznačne vyplýva z návrhu obžalovaného, ktorý žiadal vec zároveň odňať aj Krajskému súdu v Trenčíne, a prikázať inému súdu rovnakého druhu a stupňa (rozumej iný krajský súd), a to napriek tomu, že Krajský súd v Trenčíne v predmetnej veci nekoná. Tento súd je totižto len pro futuro (do budúcnosti) potencionalným súdom odvolacím v prípade, ak by niektorá zo strán podala po vydaní prvostupňového rozhodnutia na konajúcom okresnom súde opravný prostriedok. Príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr. por. je daná, nakoľko Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom a okresným súdom mimo obvodu Krajského súdu v Trenčíne ja najbližšie spoločne nadriadený Najvyšší súd Slovenskej republiky. Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zdôrazňuje výnimočnosť takéhoto postupu. Dôležité dôvody nie sú v zákone taxatívne uvedené, ale treba nimi rozumieť také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkove lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným. Takýmito dôvodmi sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, výchovné pôsobenie konania a čo najrýchlejšie, avšak zákonné a spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci. Delegácia podľa § 23 prichádza do úvahy až po podaní obžaloby prokurátorom na miestne príslušnom súde. Inštitút odňatia a prikázania veci v zmysle citovaného zákonného ustanovenia znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je výnimočným opatrením. Možno ho aplikovať iba vtedy, ak pre takýto postup existujú dôležité dôvody. Dôležitosť dôvodu pre aplikovanie tohto výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu, musí byť porovnateľná s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi. Obžalovaný zdôvodnil návrh na odňatie a prikázanie veci v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr. por. generálnou námietkou zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a Krajského súdu v Trenčíne. Obžalovaný neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosť o nezaujatosti ktoréhokolvek sudcu vyššie uvedeného okresného a krajského súdu. Vzhľadom na vyjadrenia sudcov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a Krajského súdu v Trenčíne, títo sa necítia byť zaujatí, k obžalovanému nemajú žiaden vzťah, rovnako ani k prejednávanej veci. Prebiehajúce konanie pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom o ochranu osobnosti obžalovaného nezakladá dôvodné podozrenie o zaujatosti sudcov vyššie uvedeného okresného a

krajského súdu. Najvyšší súd konštatuje, že námietky obžalovaného svojou dôležitosťou nedosahujú dôležitosť porovnateľnú s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi, a to ani vo vzťahu k sudcom Krajského súdu v Trenčíne, ani vo vzťahu k sudcom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. Najvyšší súd Slovenskej republiky v danom prípade nezistil žiaden dôvod, na základe ktorého by bolo možné rozhodnúť v súlade s návrhom obžalovaného na odňatie a prikázanie veci v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr. por. Naopak, z hľadiska hospodárnosti konania, vyhovie návrhu obžalovaného by bolo v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.